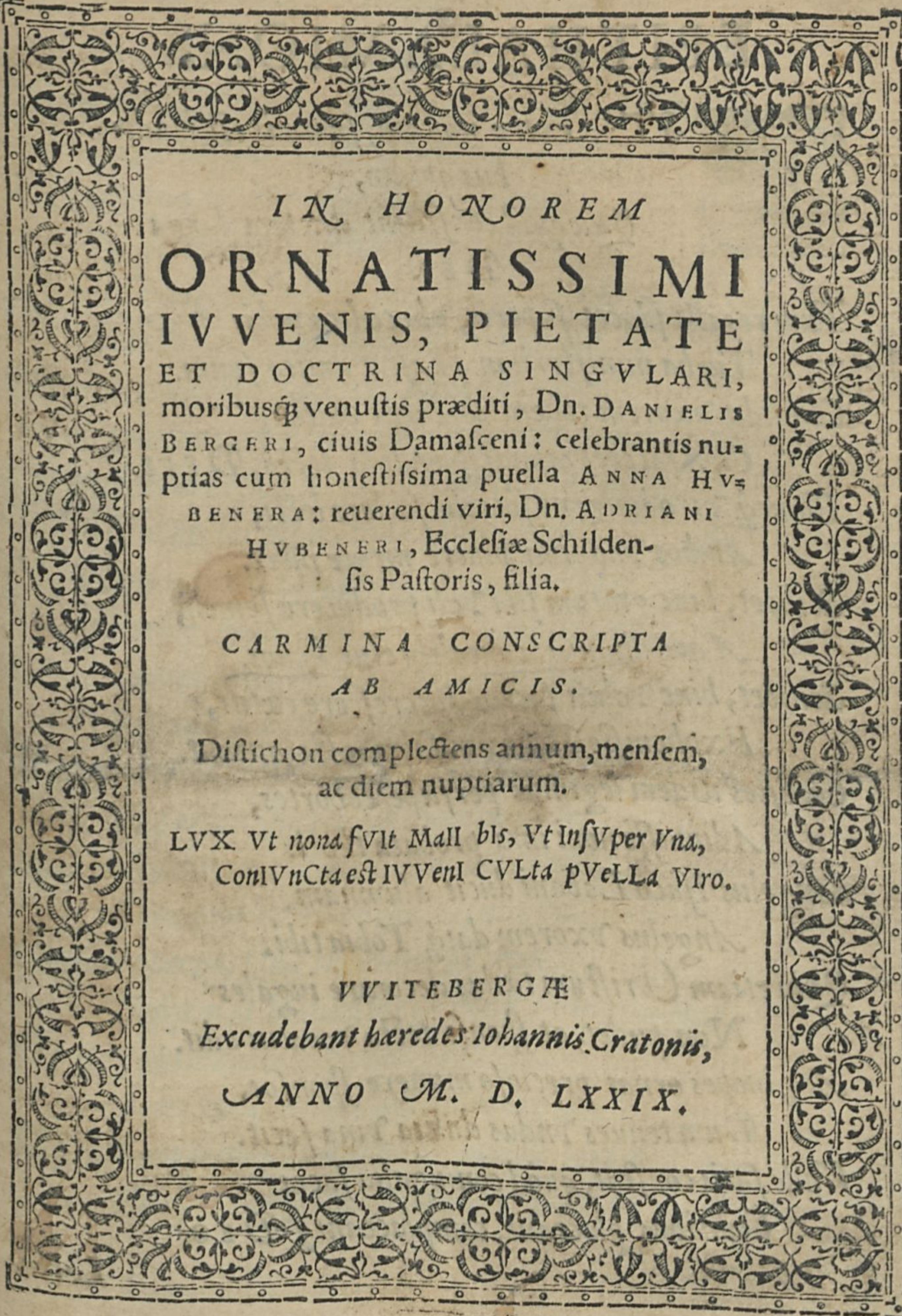

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

EPITHALAMION.

ST extra noxam, summis est laudi-
bus aptum,
Quicquid constituit dextera larga
DEI.

Tum res illa placet superis, ubi cœlica nobis
Turba ministerium præstat amica suum.
Condidit uxorem tenera de carne mariti,
Cum faceret mundi splendida tecta, DEVS.

Hancq; viro iungens socialis fædere lecti,
Ambos vnanimi viuere mente iubet.

Scilicet, hinc gratum sibi vult producere semen,
A quo diuinus concelebretur bonos.

Scilicet, hinc voluit sacros succrescere cœtus,
Explicuisse DEI qui sacra iussa queant.
Cœlestes itidem legimus persæpe cohortes,
Adiuuisse noui iura probata thori.

Angelus Isaco Labani ducit alumnam,
Angelus uxorem datq; Tobia tibi.

Quin etiam Christum tædas decorare iugales
Non pudet, at sponsi tecta vocatus adit.

Atq; inopes ornat precioso munere sponsos,
Dum tenues vndas dulcia vina facit.

Vnde satis constat, quod coniugalia sacra
Cœlitibus placeant, complaceantq; DEO.

Lectus

Lectulus ille igitur merito seruetur honore,
In quo concordes fœmina, virḡ cubant.
Non etenim, vt Genio quis freна repressa relaxet,
Sunt matronalis iura petenda thori:
Verūm vt nascantur nati, seriq̄ nepotes,
Qui celebrent sancti nomina sancta D E I.
Nil hic Euripidis valeat sententia, quando
Sacrilegis profert talia verba sonis:
Maximus ille fuit peccati fautor & autor,
Quisquis fœmineum fecit in orbe genus.
Dij prohibete nefas, Dij ne permittite, vt in vos
Tot probra, tot risus, impia turba serat.
Nil etiam moueat nos, qui meliora videmus
Secula, quid vates Thurius ille canat.
Ille quidem mauult miser ac infamis haberri,
Quām sociæ tædæ debita iura sequi.
Namq̄ ait: O quoties tecum rixabitur vxor,
Si forsan fuerit sors inimica tibi:
Quod si diues eris, positis in fœnore nummis,
Tunc erit exitij causa, caputq̄ tui.
O infame pecus, Quæ te dementia cepit?
Deformas blandum cur malè sane gregem?
Cur ita fœmineum contemnis perfide sexum?
Audes cūm laribus bella mouere tuis?
Dij meliora ferant: Tu pondus inutile terræ
Semper es infelix & ratione cares.

Tu quæcumq; Dei vox & lex sancti ipsa,
Humani causam dixeris esse mali?
Qua ratione potes rebus conferre malignis,
Vnde venit rebus certa medela malis?
Et licet interdum sit idem quoq; causa doloris,
Gratius hoc fieri cum ratione potest.
ERgo serit nugas, spargit mendacia verba,
Quisquis coniugium dixerit esse malum:
Namq; studet veræ pietatis tollere cultum,
Et cupid, vt primas cæca libido ferat.
TU verò, noue sponse, tuum ceptum impiger vrge,
Quod certò statuas complacuisse DEO.
Ne dubites, quin ille tuos sine fine labores,
Vt solet, immensa pro bonitate beet.
Nam quæcumq; DEO mandante quis incipit, illa
Multiplices fructus numine dante ferunt.
Ipse viro sociam meliore ex parte creavit,
Iussit & vñanimi ducere cor de dies.
Scilicet, hinc superis acceptum pullulat agmen,
Einc nobis soboles, posteritasq; venit.
Ergo thori sociam quisquis florentibus annis,
Inquirit licita conditione sibi:
Ille suis ponit tranquilla exordia rebus,
Et pellit vitæ tædia longa suæ.
Sicut enim fugiens hostem tener agnus oberrat,
Ni cane, ni septi tegmine cinctus erit:

Sic

Sic etiam cœlebs in carne vagatur & errat,
Ni socij thalami iura sacrata colet.
Ceu contrâ felix ille est, cui contigit uxor,
Corporis atq; animi condecorata bonis.
Fœmina namq; viro concessos duplicat annos,
Si sit cum forma culta timore D E I.
Extollit sapiens mulier super astra maritum,
In medio quoties verba dat orbe senum.
Ergo tuis rebus D A N I E L gratare, manuq;
Prende vtraq; bonum, quod D E V S ipse dedit.
Hæc genitore pio est sata, qui sacra cœlica Christi
Discipulos docuit tempora longa suos.
Hæc tibi, multorum votis optata procorum,
Egregio vultu conspicienda venit.
Affice: ceu radijs superat Sol aureus astra
Cætera, perpetuo quæ polus orbe vehit:
Sic inter reliquas etiam tua sponsa puellas,
Eximijs formæ dotibus aucta nitet.
Quid mora? cur cessas? o sponse amplectere sponsam,
Hancq; fone blando blandior ipse sinu.
Atq; ubi reddideris summo tua vota parenti,
Sis, qualem sanctum conuenit esse virum:
Et citò obumbrabit thalamum fors cœlica vestrum,
Ut crescant nati, posteritasq; tibi.
Terribili facie ne te præbeto videndum
His, tua quos meritò cingit, alitq; domus.

Sim.

Sic

Simplicitate domum facili moderare, nec vnguam
In te virtutes colligat ira suas.
Sic erit ad Domini nutus & iussa paratum
Vulgus, & incepsum continuabit opus.
Te quoq; sponsa, decet sancte parere marito,
Quem cole ceu Dominum pectore & ore tuum.
Coniugiumq; Deus vestrum moderabitur, ipse
Incepitis tribuet prospera vela pijs.
Scilicet, ut placidæ ducatis tempora vitæ,
Seruantes facili dexteritate domum.
Amborumq; genus longos pertingat ad annos,
Christicolæq; gregi commoda multa ferat.
Dispereant, quicunq; nouos hos inter amantes
Iurgiacum rixis, dissidiumq; volunt.

VOTVM EX CAPITE IX. TOBIAE.

Ω̄ τοκέων ποῦδες Φίλοι δύσεόντες τε καλῶν τε,
ὑμῖν ἀλογίας νυῦ διδότω ὁ θεός.
Ἱστε τῷ υμετέρης μάναφρες τοῦ ποῦδας ὁρῆτε,
κερματάς τίμιον τέλοντι ἄγνοιο θεός.
ὑμῶν ὁ φιλόνοις δύφημοσίστω ἐκάνθος,
ὅσις παντοκράτωρ εἰς αἰώνα μένει.

Matthias Zeiss Pirnensis.

SPONSVS ORANS.

O Æterne D E V S, cæli terræq; creator,
Et rerum, quas nunc totus hic orbis habet.
Nostra quod ingenuum fudisti in corda calorem,
Te cano, te merita laude per astra veho.
Nunc scio, quod fuerint tibi grata precantia verba,
Et posthac pondus sint habitura suum.
Scilicet, ut flammarum nostro sub corde citatam,
Perpetuò serues numine, alasq; tuo.
Nam quæcumq; graui viuunt in pondere terræ,
Sunt matronali consociata iugo.
Hac ratione tuum populum tibi colligis, & sic
Plena facis summi splendida tecta poli.
Huc ades, huc celera D E V S, & nos ipse gubernas.
Huc ades, & ceptum iure tuere tuum.
Quæso, fac ardentis persistent incendia amoris,
Ab D E V S, hæc linguae suscipe vota meæ.
Da mibi, quod reliquis etiam das vñq; maritis,
Qui non fucata te pietate colunt.
Ne chorus angelicus nostris discedat ab aruis,
Verum agat excubias hic & ubiq; suas.
Da mea mens etiam præsenti in sorte quiescat,
Siue ea sit facilis, siue sit illa grauis.
Fac ut perpetuæ tibi sint mea tempora laudi,
Vtq; tua grates pro bonitate canam.

SPON.

SPONSA ORANS.

O Æterne Deus, thalami fidissime custos,
Ad mea quæ facio vota benignus ades.
Tolle precor pauidum tristi de corde timorem,
Qui nostrum sexum sollicitare solet.
Languida non raro subiit mea pectora cura hac,
Quonam vita nubi sit peragenda modo.
Num mallem sociata viro traducere tempus,
Cælibe num tristis sola iacere thoro.
Hanc mihi nunc adimis curam, hoc me fasce leuando,
Dum tradit sponsum mi tua dextra meum.
Huc ades, atq; nouum vitæ genus hocce tuere,
Quod me nunc licita conditione iuuat.
Fac tali ratione meam me degere vitam,
Vt solum vera te pietate colam.
Sinceroq; nouum complectar amore maritum,
Et verear merito semper honore, meum.
Quod si forte etiam contingent pignora nobis,
Tum tibi sit curæ turba tenella Deus.
Tu nostrum defende thorum, hos seruato penates,
,, Nam tutum, quicquid protegis, usq; manet.

Casparus Hubenerus Schildensis
frater sponsæ.

Nr 1996.

8

3

nicht aufg., da unvollst. u.
nicht zu ermitteln;

28a / 501996 /

V\$ 17 11/11/

Farbkarte #13

B.I.G.

Centimetres	8	7	6	5	4	3	2	1	0
Inches	2.5	2.3	2.1	1.9	1.7	1.5	1.3	1.1	0.9

Black

3/Color

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

